

Objektem zkoumání se staly neurčité tvary slovesné v užším pojetí (bez infinitivu) a v kontextu litevského, českého a lotyšského jazyka. Na příčestí a přechodníky je nahlíženo jako na gramatické jednotky, které jsou významným jevem současného jazyka, přestože míra jejich používání, v porovnání se situací v minulosti, klesá. V práci je použito celkem cca 300 praktických příkladů použití, asi třetina je přeložena. 215 příkladů pochází z Bibliografické databázi litevských publicistických článků (lit. Bibliografija Lietuvos periodinio spaudo straipsnių bazė; obsahuje články, publikované v litevských tištěných médiích v letech 1994 – 2002), jež byla hlavním zdrojem informací pro tuto práci. Práce se zaměřuje především na frekventovaná slovesa „být“ a „řící“.